

DELMAGYARORSZÁG

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT LAPJA

XIV. évfolyam, 140. szám

Ára: 60 fillér

Vasárnap, 1958. június 15.

A lakosság igényeinek és a város lehetőségeinek figyelembevételével alakítják ki Szeged városképét

Új hidak, lakónegyedek, korszerű közlekedés a távlati tervben

(Budapesti tudósítónktól.) Az ország legjelentősebb városaival kapcsolatban az Építésügyi Minisztérium Városrendezési Főosztálya távlati terveket készített, melyek biztosítják a városok további fejlődését. Szeged, amely Dél-Magyarország legjelentősebb centruma, sok lehetőséget rejt magában, melyeknek gazdaságos kiaknázása a városfejlesztési terv fő célja. Szeged már túlnötte megyei vonatkozású centrum jellegét, hatása kiterjed Bács és Békés megyére is. Közigazgatási hálózata, kulturális élete feltétlenül Magyarország délkeleti részének első városává avatja.

Az Építésügyi Minisztérium Városrendezési Főosztálya — ahogy ott bennünket tájékoztattak — távlati rendezési tervét e szempontok figyelembevételével készíti a budapesti Városerőssítési Tervező Vállalattal.

Szeged tervszerű fejlesztését az is indokolta teszi, hogy munkaerő és

energia szempontjából rendkívüli lehetőségekkel rendelkezik.

Az ipar reális, nyugodt ütemű fejlesztésével nagy eredmények érhetők el.

Az általános terven belül egy igen jelentős rész már elkészült. Ez a város övezeti kérdéseit oldotta meg, a lakosság igényeinek messzemenő figyelembevételével. Bár Szeged az egy lakásra eső lakók száma tekintetében kedvezőbb helyzetet élvez, mint például az északmagyarországi városok,

nagy hátránya, hogy a meglévő lakások jelentős része műszakilag nem megfelelő,

főleg a belvizek okozta csapásokat a lakások ma is szenvedik. A város közműhálózata, bár nem nagy kiterjedésű, mégis jórészt kihasználatlan. Az övezeti terv a lakásprobléma megoldását elsősorban a foghíjak beépítésével, a közművesített terület minél gazdaságosabb felhasználását többemeletes

lakóházak, a közművek mentén való tömörítésével oldja meg.

A lakosság egy része nem szívesen lakik emeletes épületekben. A terv ilyen irányú megoldása azt hisszük megnyugtató az érdekelteket.

A sugárutak külső részein és környékén a sűrűbben épített földszintes és egyemeletes szabadonálló és sorházak övezetét tervezték.

Igy még gazdaságosan közművesíthető családi házak létesülhetnek, s egyben a lakosság kényelmét is megfelelően szolgáló megoldás született. Gondot fordítanak arra is, hogy a lakóterületeken levő nagyobb, üres telkeket is beépítsék. Ez a megoldás az egységes fejlődés alapjait biztosítja. A város szívéből, ahol a leg-tömörőbb az épületek elhelyezése, kifelé haladva egyre szellősebbé válik a városkép.

Természetesen a lakónegyedek kialakítása szorosan kapcsolódik a közlekedés kérdéséhez és Szegeden itt még egy sor megoldatlan probléma szerepel.

A város jellege, létjogosultsága feltétlenül megkívánja, hogy az újszegedi oldallal megfelelő kontaktust teremtsenek.

Ehhez új hidak szükségessé válnak. A terv a belső körút északi részén jelöli meg az új Tisza-híd helyét. Felépítik a vasúti hidat is. Ez a híd régi helyétől délre helyezkedne el. Bár a MÁV nem látja helyesnek az utóbbi híd elhelyezését, mert az újszegedi vasútvonal nem lenne meg a kapcsolat, s új vágányok építése válnék szükségessé — a Városrendezési Főosztály a szegedi városi tanács egyetértésével ragaszkodik az elgondoláshoz. A nagykörút csak így tudja betölteni szerepét, a vasút nem zárna el a belvárost a Tiszától. Az új hidak több városal (például Makó) teremtenének jobb kapcsolatot, s Románia felé is helyreállna a közlekedés. Ugyanakkor a vasútállomás és a rendező pályaudvar áthelyezésével az ipari központokat és a tisztalvízkiötőt is bekapcsolják a vasúthálózatba.

(Folytatás a 7. oldalon.)

Új iskola épül Kisteleken

Magasba nyúlnak már a falai a kisteleki új, kétemeletes iskolának, amely a környék legkorszerűbb tanintézményei közé tartozik majd. A szépen emelkedő falak a szorgalmas építők kezemunkáját dicsérik, akiknek napjait ünnepeljük ma. Ezenkívül azonban mutatják azt a megváltozott életet is, amelyet a népi demokrácia gondoskodása hozott e nagy községbe. Kistelek mai életéről lapunk 3. oldalán közlünk képes riportot.

(Siflis felvétele)

Történeszek és munkásmozgalmi harcosok közös megbeszélést tartottak Szegeden

A Szeged városi pártbizottság kistanácstermében jelentős megbeszélést tartottak a magyar munkásmozgalom 1917—19 közötti időszakával kapcsolatban. A tanácskozáson a munkásmozgalom régi szegedi harcosai, történeszek, kutatók vettek részt és ismertették a párt, a munkásosztály szegedi és környéki harcát. Ott volt Réti László elvtárs is, a Magyar Munkásmozgalmi Intézet igazgatója, aki a vidék munkásmozgalmával kapcsolatban több fontos adatot kapott a tanácskozáson résztvevőktől.

A magyar munkásmozgalmat részletesen feldolgozzák és a szegedi, több órán át tartó megbeszélés ehhez adott jó segítséget.

Építők ünnepén

Munkahelyeink, házaink, lakásaink építőit, a munkások, mérnökök, munka- és építésvezetők, technikusok százait, ezreit köszöntjük ma, az immár hagyományossá vált építők napján. Velük együtt ünnepelünk és emlékezünk is ezen a napon. Emlékezzünk a kőművesekkel, kőbikosokkal, akik hosszú évtizedekig cipelték vállukon a múltban szakmájuk »keresztjét«. Vándoroltak, s csak ősztől tavaszig dolgoztak. A munkanélküliség szenvedése törvényszerű, »hazajáró lélek«, helyesebben visszatérő jelenség volt a szakma e tisztos képviselőinek házában, lakásában. Szükség bér mellett csak 5—6 hónapot dolgoztak, de akkor aztán izdadtak, megfeszített izmokkal. Ilyen volt a távoli múlt. Még a közelebbi, a 14 évvel ezelőtti kezdet is ehhez hasonlított. Hogy teljes legyen az emlékezés, erre a közelmúlt is tekintünk vissza, emlékezzünk az ünnep napján. Megszüntettük nemcsak az építőipar szétzúrt kézműipar jellegét a közelmúlt években, hanem gépesítettük az egyes munkafolyamatokat, az anyagmozgást, habarcskeverést stb. Sokat tettünk az építőmunkások érdekében, de mégsem elegendő, mint ahogy többet tehetünk volna az egész ipar érdekének.

Köztudomású, hogy még ma is igen drágán építünk. Főként hosszú ideig és nem is a legmegfelelőbbek lakóházaink, nemkülönben egyes gyárépületeink. Szépek, tetszetősek a Mérey utcai házak Szegeden, de a lakáshiányban szenvedők szemével nézve igen lassan haladnak. A tervtől ugyan nincs elmaradás, mert például 10 nappal előbb adják át a Mérey utcai C tömböt is. Az egész építőiparból kiragadva ez azonban csak mazsolasz. Ha így haladunk, az építőipari vállalatokra nemcsak a tervezés, az építkezés, hanem a kőbérfizetés, s a határidőkitolást jelentő szüntelen kérelmezés is jellemző lesz.

Lehet, hogy e tarthatatlan helyzet szóvátételével »ünnepontok« szerepét vesszük magunkra. Pedig távol áll tőlünk a szándék, nem akarunk és nem is vagyunk ünnepontok. A hibák és fogyatékoságok felvetése az ünnepelőknek és ünnepeltnek egyaránt kötelességük. Tudjuk, hogy az építőipar, az építőmunkások problémájának megoldása nemcsak magukon a mérnökökön, építésvezetőkön, szak- és segédmunkásokon múlik. Fontos, hogy állami szerveink a jövőben még sokkal jobban lássák el az építőipart gépekkel, hogy könnyebb legyen a munka, olcsóbb legyen a termelés az építőiparon belül, s a fokozott személyi takarékoságon túl az is szükséges, hogy gyorsabb, termelékenyebb, mégül hatásában gazdaságosabbá tegyék a munkát. Mindennek lendítő ereje elsősorban a műszaki színvonal emelése. Igaz, hogy gazdasági lehetőségeink szűkre szabottak, de a tervező-kivitelező építésvezető mérnökök, technikusok, a régi és új szakmunkások sokezeres gárdájának összefogásával az alkotó kezdeményezőkésség kibontakozásával nagyon sokat tehetünk. Minden újítás, tökéletesítés, minden megtakarított fillér olcsóbbá teszi az építést, amelynek egyes következménye, hogy több lakóházat emelhetünk.

A több ház több lakás és nagyobb öröm. Most, amikor köszöntjük építőinket, egyben arra kérjük őket, segítsék jó munkájukkal, józan cselekedeteikkel pártunk és kormányunk nehéz munkáját, hogy a még jobb munka légkörében ünnepelhesük majd meg a jövő évi építők napját.

Magyar párt- és kormányküldöttség látogat Bulgáriába

A Bolgár Kommunista Párt Központi Bizottságának és a Bolgár Népköztársaság kormányának meghívására június második felében magyar párt- és kormányküldöttség látogat Bulgáriába, Kádár Jánosnak, a Magyar Szocialista Munkáspárt Központi Bizottsága első titkárnak vezetésével. A küldöttség viszonyozza a bolgár párt- és kormányküldöttség 1957. júniusában Magyarországon tett látogatását.

Csütörtökre összehívták az országgyűlést

A Népköztársaság Elnöki Tanácsa az alkotmány 12. paragrafusának (2) bekezdése alapján az országgyűlést 1958. június 19-én, csütörtökön délelőtt 11 órára összehívta.

Román—magyar munkabarátság

A Román Népköztársaságban vállatve dolgoznak együtt jó barátságban románok és magyarok. Képünkön a petrolai olajbányánál Hajdú Gyula bányász, a Szocialista Munka hőstét láthatjuk, Mihai Stefan élmunkás bányász brigádjának körében.

Tanácsi rendelet készül a műemlékek védelmére

Műemlékvédő albizottság alakul

Az Országos Műemlékvédő Bizottság felkérte a városi tanács végrehajtó bizottságát, tegye lehetővé, hogy Szegeden is megalakuljon a műemlékvédő albizottság, amely a műemlékek védelméről szóló 1949-es törvényerejű rendelet szellemében, mint társadalmi szerv gondoskodna a város műemlékeinek, műemlékjellegű és városképi szempontból értékes épületeinek felügyeletéről, védelméről.

A végrehajtó bizottság elnökének intézkedésére a városi tanács építés- és közlekedési osztálya megkezdte ennek az albizottságnak szervezését. A műemlékvédelmi albizottság az építésügyi al-

landó bizottság irányításával működne. A műemlékvédelmi albizottság munkájában az MSZMP városi bizottságának küldötte, a múzeum, a levéltár, az Idegenforgalmi Hivatal, a Tervező Vállalat képviselői, valamint a városi és kerületi tanácsok építésügyi szakemberei működnek több, helyi szakismerettel rendelkező szegedi aktívával.

A városi tanácsnál már készült az albizottság rendelettervezete, amely egyrészt a műemlékvédelmi albizottság működését szabályozza, másrészt megállapítja a műemlék és városkép védelem alapelveit Szegeden.